

РЕШЕНИЕ

№ 396

гр. Велико Търново, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МА

при участието на секретаря МП
като разгледа докладваното от МА Административно наказателно дело № 20224110200735 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 634341-F639445 от 09.05.2022 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" в ТД на НАП - Велико Търново, с което на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за извършено нарушение на чл. 92, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗКПО, на "*****" ЕООД – Е. е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 500,00 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез пълномощника адв. Н. К. от ВТАК поддържа депозираната жалба по изложени в нея съображения, както и за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление поради неспазена процедура по съставяне на акта за установяване на административно нарушение, като моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено.

Административнонаказващият орган, чрез Главен юрисконсулт ***, изразява становище, че атакуваното наказателно постановление е съобразено с материалните и процесуалните правила при издаването му и като законосъобразно моли да бъде потвърдено.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 29.12.2021 г. на жалбоподателя – чуждестранно юридическо лице е съставен Акт

за установяване на административно нарушение № F639445 за това, че "*****" ЕООД – Е., в качеството си на данъчно задължено лице по ЗКПО, не е изпълнило вмененото от закона задължение да подаде годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за финансовата 2020 г. в законоустановения срок до 30.06.2021 г., включително. В АУАН е вписано, че нарушението е установено в ТД на НАП – Велико Търново при проверка в информационната система на НАП, като същата е подадена след срока и е входирана в регистъра на 19.11.2021 г. - квалифицирано като административно нарушение по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.

АУАН е връчен и подписан на 29.12.2021 г. от ****, представляващ жалбоподателя, който е вписал следното възражение: „Актът беше подписан от служител в друга стая без мое присъствие“. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило писмено възражение с посочване на причина за неподаване в срок на ГДД факта, че „дружеството е ЧЮЛ и не се изисква водене на счетоводство в България“, както и вписване: „Актът не беше подписан в мое присъствие“.

Въз основа на посочения АУАН срещу жалбоподателя е издадено атакуваното НП № 634341-F639445 от 09.05.2022 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" в ТД на НАП - Велико Търново, с което на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за нарушение разпоредбата на чл. 92, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗКПО, на "*****" ЕООД - Е. е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500,00 /петстотин/ лева.

Наказателното постановление е връчено с писмо с обратна разписка на адреса на управление на „*****“ ЕООД на дата 30.05.2022 г. и е обжалвано в законоустановения срок /жалба от дата 10.06.2022 г./.

За установяване фактическата обстановка по делото обективно, всестранно и пълно бяха разпитани актосъставителят Е. Х., свидетелката М. И., както и бяха приобщени като доказателства административнонаказателната преписка и представената Годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО на жалбоподателя.

С оглед на така установените фактически констатации, съдът намира следното от правна страна:

Депозираната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

От събраните писмени и гласни доказателства е установено, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място, съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, присъствали при извършване или установяване на нарушението, а съгласно ал. 3 на чл. 40 от ЗАНН при липса на свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, актът се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В

настоящия случай несъмнено АУАН е съставен от актосъставителя **в присъствието само** на представляващия дружеството – жалбоподател, но не и на вписаната като свидетел М. И. И., която не само не е присъствала при установяване на нарушението, но и при самото съставяне на акта. Актосъставителката Х. заяви: „Помолих колежка от друг офис да ми стане свидетел, защото доста колеги отсъстваха по това време и в офиса, в който съм аз нямаше никой, който да присъства на самото съставяне на АУАН... Наложих се да отида в друг офис, за да подпише колежката, което явно е направило лошо впечатление. Възражението /на *****/ предполагам, че се отнася за факта, че свидетелката не е стояла в стаята до мен.“ Тоест, актът е следвало да се състави в присъствието не на един, а на двама свидетели. Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и на нормата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН налага извода, че изискването акта да е съставен в присъствието на двама свидетели, е предвидено единствено за хипотезата, в която липсват свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението, или е невъзможно акта да бъде съставен в тяхно присъствие, какъвто несъмнено е бил процесния случай. Това правило не е спазено и нарушението е факт, още повече че в АУАН не са отразени и точния адрес и датата на раждане на свидетелката М. И. И., каквото е императивното изискване на чл. 42, ал. 1, т. 7 от ЗАНН, с цел преодоляване на евентуалната необективност при установяване на обективните признаци от състава на нарушението и за гаранция истинността на фактическите констатации, посочени в обстоятелствената част на АУАН. Актът е съставен в отсъствието на свидетел, който да може да удостовери съставянето на АУАН, като в тази хипотеза законът изисква присъствието на двама свидетели, каквито в случая няма. В този смисъл са и вписаните възражения както в самия АУАН, така и депозираното възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от НК. Налага се извод, че процедурата по образуване на административното производство е необратимо увредена от самото ѝ начало, като доказателствената сила на акта е опровергана, което представлява съществено нарушение на процедурата по административно наказване, тъй като са засегнати основни принципи на процеса – този за дирене на истината и за осигуряване на страната на правото да се защити /чл. 13 и чл. 15 от НПК/.

На следващо място, от съставените АУАН и НП не става ясно коя е датата на извършване на нарушението – 19.11.2021 г., когато пред ТД на НАП – Велико Търново е представена и входирана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, или на 01.07.2021 г., или трета, непосочена в АУАН и НП дата. С оглед санкционния характер на производството по ЗАНН, в тежест на административнонаказващия орган е да проведе законосъобразна процедура, която да завърши с издаване на законосъобразен акт. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН повелява в НП да е дадено точно и ясно описание на нарушението, да са посочени датата и мястото на извършването му, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. Посочване на точната дата на нарушението е задължителен реквизит на НП и има съществено значение при индивидуализация на нарушението, в същото време е и предмет на доказване, поради което такъв пропуск не може да бъде отстранен в процеса на обжалването на наказателното постановление. Отсъствието или неяснотата при определянето му води до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. Освен това, датата на извършване на нарушението е от значение за определяне началния момент на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Касае се за съществен реквизит и на АУАН - чл. 42, т. 3 от ЗАНН, и на НП - чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, чиято липса съществено засяга правото на защита на наказаното лице. Налице е

несъответствие между фактическото и юридическо формулиране на нарушението, като по този начин правото на защита на жалбоподателя да научи в какво е обвинен, срещу какво следва да се защитава и какви доказателства да представя, е нарушено. Не може елемент от обективния фактически състав на нарушението, какъвто е датата на извършването му, да се извлича от данните по преписката предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, като волята на законодателя е ясна - датата на извършване на административното нарушение следва да е установена безспорно и посочена точно както в АУАН, така и в НП. Това императивно и абсолютно задължение на административнонаказващия орган важи и за случай като разглеждания, като в случая се касае за съществено нарушение на императивно правило, достатъчно да обоснове отмяна на постановления от административнонаказващия орган правораздавателен акт – атакуваното наказателно постановление.

С оглед изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че жалбата е основателна, а наказателното постановление като незаконосъобразно издадено подлежи на отмяна поради допуснати съществени процесуални нарушения, без да е необходимо разглеждането на спора по същество. Преценка относно фактите по същество обективно не е възможно да се осъществи, тъй като процесът на доказване е необратимо опорочен изначално със съставянето на акта за установяване на административно нарушение.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски, съдът следва да постанови осъждане на ТД на НАП – Велико Търново да заплати на жалбоподателя сумата от 100,00 лева – платено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 634341-F639445 от 09.05.2022 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" в ТД на НАП - Велико Търново, с което на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за извършено нарушение на чл. 92, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗКПО, на "*****" ЕООД – Е. с идентификационен № *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представляван от *****, ЕГН ***** е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500,00 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА ТД на НАП – Велико Търново да заплати на "*****" ЕООД – Е. с идентификационен № *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представляван от *****, ЕГН *****, сумата от 100,00 /сто/ лева, представляваща направени разноски по делото за платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____